

Războiul nașterilor pe mapamond

World birth war

Daniela Stan¹,
Mihai Mitran²

1. Moașă licențiată,
Spitalul Clinic
de Obstetrică-Ginecologie
„Prof. Dr. Panait Sărbu”
București,
șef Comisie Națională
OAMGMAMR,
specialitatea Moașe,
vicepreședinte OAMGMAMR -
Filiala București
2. Medic primar OG,
asistent universitar,
doctor în Științe Medicale,
Spitalul Clinic
de Obstetrică-Ginecologie
„Prof. Dr. Panait Sărbu”
București

Correspondență:
Daniela Stan
e-mail: daniela_stan07@
yahoo.com

Abstract

Childbirth... sacred for some, trivial for others. Some pregnant women regard it as a reason for joy, reunion and contentment, other as a turning point, moment of tension or they regard it with lack of consideration. What are we going to talk about in the following lines? About childbirth, in the way various people and religions approach it throughout the world (Helaine Selin - „Childbirth Across Cultures”). Nobody can state that there is no culture over the world where childbirth is at the same time safe for both mother and child and welcome as well. The best places in the world to give birth are there, where the persons assisting the mother, either family or medical staff, pay respect to the pain suffered during birth labours. The mother is helped in this way being offered the opportunity to choose the best means and methods, so that her childbirthing becomes smooth, even pleasant.
Keywords: childbirth, culture, tradition, birth labours, pregnant

Rezumat

Nașterea... sacră pentru unii, banală pentru alții. Prilej de bucurie, reuniune și mulțumire pentru unele gravide, moment de cumpană, tensiune și desconsiderare pentru altele. Despre ce vom vorbi în rândurile de mai jos? Despre naștere, așa cum este văzută în întreaga lume, prin ochii diferitelor popoare și religii (Helaine Selin - „Childbirth Across Cultures”). Nimeni nu poate spune că nu există și culturi pe mapamond în care nașterea să fie atât sigură pentru mamă și copil, cât și binevenită. Cele mai bune locuri din lume în care să naști sunt acelea unde cei care te asistă, fie ei familie sau personal medical, respectă durerea nașterii și ajută cu adevărat mama, oferindu-i ocazia să aleagă cele mai bune mijloace și metode pentru ca nașterea copilului ei să fie ușoară și chiar frumoasă.
Cuvinte-cheie: naștere, cultură, tradiție, travaliu, gravidă

În țările Europei de Vest se promovează mai puțin **nașterea prin cezariană** și mai mult alăptarea la sân, nașterile sunt asistate doar de o moașă, iar medicul intervine doar în cazul unor complicații. Spitalele sunt bine dotate, atente cu nevoile mamei și cu familia acesteia. În același timp, gravidele din țările aflate în curs de dezvoltare au adoptat de 5-10 ani cezariana ca pe o practică modernă și chiar de preferat, iar spitalele lasă, în multe cazuri, de dorit. Există și urâtul revers al medaliei: țări din Africa sau Asia în care tradițiile și legile transformă nașterea într-un proces jignitor pentru mamă, uneori chiar periculos.

Tradiții și legi la naștere în Nepal: practici duse la extrem

În zonele rurale din Nepal, bărbații își cumpără viitoarele neveste și, în funcție de prețul oferit pe ele, acestea au mai multă sau mai puțină putere de decizie, chiar și în privința vieții lor sexuale. Aici decid soțul și... mama soacră!

Majoritatea nașterilor, indiferent de zonă, au loc acasă, iar gravida este așezată de mama soacră în poziția „pe vine”, cu mâinile ridicate și ținute de sfori prinse în tavan. Uneori, este presată pe burtă sau i se cere să împingă înainte de termen. Din această cauză, apar complicații sau placenta nu iese, motiv pentru care se agață săbii de tavan, crezându-se că așa se împune o mișcare în jos, pe verticală, placentei. De cele mai multe ori, acest obicei duce la hemoragii mortale pentru mamă.

După naștere, femeile sunt izolate pentru 11 zile într-o cameră complet întunecată, deoarece soarele reprezintă energie masculină, iar lăuzele nu au voie să interacționeze cu bărbați. În aceste 11 zile, lăuza primește alimente energizante din unt, miere, condimente și apă.

Tradiții și legi la naștere în Uganda: este o luptă a femeii

În Uganda, modernele metode vestice pot fi o alegere, dar nașterea acasă este încă prima opțiune, aproape cu statut de lege. Aici, nașterea este numită Lutalo Lwabakya-la (Lupta femeii) și presupune o naștere normală, în care nu ai voie să iei medicamente sau să îți alini cumva durerile, ci trebuie să lupți. Conform ugandezilor, gravida și nașterea sunt pentru femeii adevăratele teste ale capacității de a îndura, în care nu au voie să se plângă, să le fie rău, să doarmă mai mult. Femeile care nasc natural sunt lăudate într-o ceremonie specială, în timp ce nașterea prin cezariană este văzută ca un eșec, iar moartea mamei la naștere este considerată strict vina acesteia.

Tradiții și legi la naștere în Tibet: nimic nu se schimbă

La fel ca în alte țări și culturi din Asia sau Africa, femeile tibetane nasc acasă, de cele mai multe ori singure sau ajutate de mama soacră și soț. Din păcate, bebelușul nou-născut este luat imediat de lângă proaspăta mamă, considerată murdară. Tot din acest motiv, atunci când cordonul ombilical este tăiat, lucru pe care mama trebuie să îl facă singură, se folosește un cuțit murdar și nedezinfectat, pentru a putea fi curățat apoi de murdăria mamei. Imediat după naștere, bebelușului îi este băgat pe gât un amestec de unt, miere, șofran, apă și apă de mosc, despre care se crede că apără copilul de spiritele rele. Apoi, persoana cu cel mai înalt rang religios vine și îi pune numele copilului.

70% dintre femeile din Tibet nasc nu într-o cameră sau într-un spațiu special amenajat acasă pentru ele, ci în grajdul animalelor.

Tradiții și legi la naștere în Nigeria și Ghana: lupta individuală

Femeile din Nigeria și Ghana respectă aceleași tradiții și legi la naștere. În primul rând, ele nasc absolut singure, iar moașa vine doar după ce nașterea s-a încheiat, pentru a tăia cordonul ombilical, a spăla copilul și a îngropa placenta. În timpul travaliului, femeia trebuie să stea în genunchi, iar poziția întins pe spate este interzisă, deoarece aduce ghinion.

După ce se încheie ritualul identic îngropării unei persoane, pentru că placenta este considerată geamănul mort al bebelușului, moașa se întoarce la proaspăta mamă, o spală cu o fiertură de frunze și îi dă să mănânce un amestec de potasiu și condimente care ar trebui să stimuleze lactația.

Tradiții și legi la naștere în Bangladesh: se implică toată familia

Pentru femeile din Bangladesh este tradiție ca ele să nască acasă și să fie asistate, fizic și emoțional, de toate rudele de sex feminin, care apasă cu degetele mari anumite zone ale corpului gravidei pentru a diminua durerile. Nașterea trebuie să aibă loc doar în grupul mare de femei, iar acestea trebuie să povestească despre nașterea copiilor lor în timpul travaliului gravidei. Exprimarea durerii este de evitat și se pune accentul pe moner shahosh (putere mentală) și shoriler shakti (putere fizică).

Nașterile acasă sunt preferate în defavoarea celor din spital, deoarece acestea din urmă sunt restrictive și degradante: gravida nu are voie să se miște sau să spună rugăciuni, durerile îi sunt ignorate și există tendința de a se pune un stigmat social femeilor care sunt atinse sau tăiate de un doctor în timpul nașterii.

Tradiții și legi la naștere în Coreea: superstiții și stoicism

Coreenii consideră că tot ceea ce gravidele fac și gândesc afectează direct bebelușii, așadar au grijă îndeaproape ca acestea să „absoarbă” cât se poate de multă frumusețe și optimism în timpul celor 9 luni de sarcină, dar și al nașterii. Cu cât sunt mai frumos aranjate, cu atât mai frumos cred ei că va fi bebelușul. Se merge atât de departe, încât gravida nu are voie să mănânce alimente care se rup sau se îndoie, nici carne de pasăre/animal care înoată, pentru ca bebelușul să nu se nască cu tălpile deformate.

Deși au adoptat metodele de naștere moderne, coreenii pun mare preț pe îndurarea cu stoicism a durerilor nașterii. Medicamentele împotriva durerii sunt înlocuite cu aromaterapie, acupunctură și terapie prin muzică. După naștere, gravida urmează tradiția San-ho-jori, o perioadă de 21 de zile în care trebuie să mănânce și să doarmă bine, să își alăpteze copilul, să nu țină geamurile camerei deschise, nici să fie îndreptat spre ea vreun ventilator sau un aparat de aer condiționat care să înlăture spiritele bune.

Tradiții și legi la naștere în China: obiceiuri și modernism

America și-a exportat cu succes în China metoda rapidă și modernă a nașterii prin cezariană. Doar 20% dintre femei mai nasc acasă, iar dintre cele care nasc la spital, peste 80% aleg cezariană. Totuși, indiferent de statut și metoda

de naștere aleasă, tradițiile se respectă. Obiceiul de după naștere, Zuoyuezi, obligă mama să stea o lună întinsă în pat, timp în care nu are voie să își spele părul sau să mănânce alimente crude, doar să se odihnească și să alăpteze, rudele ocupându-se de casă. O parte dintre proaspetele mame chinezoaice aleg să urmeze această tradiție în casa părinților lor, indiferent cât de departe ar locui aceștia.

Tradiții și legi la naștere în Vietnam: mama soacră se implică

Vietnamezele urmează, în mare parte, tradițiile vecinelor chinezoaice. Bonus: mama soacră se mută în locuința gravidei timp de o lună, perioadă în care dictează tot ce se întâmplă în casă și ajută proaspăta mamă. Tot mama soacră pregătește specialul meniu vietnamez de după naștere, constând în amestecuri de legume/verdețuri și supe cu ghimbir și ulei de susan.

În minoritatea etnică Hmong, regăsită printre vietnamezi și cambodgieni, femeile își pierd prenumele odată cu căsătoria. Apoi, la nașterea primului copil, care trebuie să decurgă în deplină liniște și fără exprimarea durerii, dacă acesta primește, de exemplu, numele Tou, mama va primi numele Tou Nam, însemnând mama lui Tou. Practic, aceste femei sunt obligate să își piardă identitatea.

Tradiții și legi la naștere în Olanda: cele mai grijulii moașe

Majoritatea mamelor din Olanda nu aleg un medic ginecolog pentru naștere, ci sunt trimise de medicul de familie la o moașă. Doctorii intervin doar în cazul unor complicații. Olandezele pot alege dacă nasc la spital sau acasă, în cazul din urmă acestea trebuind să aibă kraampakket, adică setul care conține absolut tot ce trebuie pentru nașterea acasă, bineînțeles asistată de moașă. Dacă se alege nașterea la spital, moașa va suna permanent pentru a verifica în ce stadiu se află travaliul, pentru a veni cu ambulanța și a duce gravida la spital. Medicamentele antidurere se oferă doar în cazul unor dureri care pot genera complicații, iar cezariana este o metodă de naștere nu tocmai iubită la nivel național.

Dacă mama naște rapid și fără complicații, poate pleca acasă în două ore, apoi sistemul olandez unic în lume, numit kraamhulp, se pune în mișcare: timp de 7 zile, o asistentă maternală vine acasă la proaspăta mamă, oferă îngrijiri medicale pentru ea și bebeluș, ba chiar face curat, pregătește mâncare și instruește ambii părinți în îngrijirea bebelușului. Tot asistenta pregătește gustări tradiționale pentru musafiri. Totul este acoperit de asigurarea de sănătate plătită la stat.

Tradiții și legi la nașterea indienilor Navajo: momente speciale

Indiencele Navajo, din sud-vestul Statelor Unite ale Americii, se bucură de cel mai frumos ritual de naștere acasă... un ritual liniștit, privat, plin de dragoste și bucurie. Când gravida intră în travaliu, soțul ei leagă de un stâlp din casă funii albe, roșii și verzi decorate cu simboluri ale zeităților Navajo. Apoi, acesta pune nisip fin pe podeaua unde are loc nașterea, îl acoperă cu cărpe curate și piei de oaie și se așază pe ele împreună cu soția lui, înconjurând-o de la spate cu mâinile pe sâni și abdomen.

FOTO: SHUTTERSTOCK

Pe măsură ce travaliul avansează, soțul întreține focul și fierbe ienupăr pentru a liniști gravida prin aromaterapie. Aceasta își desface părul și își dă jos bijuteriile, iar vraciul face o veche ceremonie de mulțumire, care cuprinde incantații și cântece pentru ca bebelușul să înceapă în siguranță noua lui viață. Vracul folosește pene de vultur și polen și nu are voie să atingă cuplul îmbrățișat.

Suedia se bucură de cea mai mare rată a alăptării naturale din întreaga lume și cea mai mică rată a mortalității infantile. Așadar, sigur, totul merge incredibil de bine acolo. Mai mult, Organizația „Salvați copiii” a poziționat Suedia pe locul 3 în topul celor mai bune țări din lume în care să fii mamă, după Islanda și Norvegia. Aici, mamele au acces gratuit la îngrijire și cursuri pre- și postnatale, nașterile prin cezariană sunt destul de rare, iar neonatologii și asistentele maternale se ocupă de tot ce înseamnă nașterea, medicii intervenind doar în cazuri speciale. Nașterea este văzută de suedezi ca un proces intens, de recunoștință și împlinire personală și, deși aproape toate nașterile în Suedia au loc în spitale, acestea sunt pregătite și dotate exact ca niște locuințe personale, frumos colorate și foarte confortabile. Există camere de travaliu unde mamele pot ronțai câte ceva în timp ce stau de vorbă și se uită la TV, iar dilatația crește. Spre deosebire de gravidele din Germania, Olanda, Coreea sau Japonia, suedezele sunt învățate încă din perioada prenatală despre medicamentele antidurere.

Femeile care aleg din motive medicale sau din proprie inițiativă cezariana se pot contrazice cu cele care aleg să

nască natural, pe motivul că, indiferent prin ce metodă se naște bebelușul, important este să se nască sănătos. La fel, femeile care aleg să nască acasă se pot contrazice în păreri cu cele care aleg să nască la spital, pe motivul că acasă nașterea poate fi un moment cu adevărat spiritual, intim, de bucurie și mulțumire. Nu în ultimul rând, adevăratul război al nașterilor se duce între țările și specialiștii vestici și țările slab dezvoltate, unde tradițiile și legile transformă nașterea într-un proces degradant pentru mamă și periculos atât pentru ea, cât și pentru bebeluș.

Concluzii

Așadar, în întreaga lume, cele 9 luni de sarcină, nașterea și perioada post-partum sunt o luptă pentru femei, iar ele trebuie să se „lupte” cu toată lumea... de la rude care oferă sfaturi mai mult sau mai puțin potrivite la mame soacre dominatoare, tradiții absurde... Din aceste motive și nu numai, nașterea unui copil a devenit mai mult o experiență pur medicală și mai puțin una emoțională. Bucuria dispare și este înlocuită cu tehnologia sau, după caz, cu respectarea unor tradiții și legi de neclintit. ■

Bibliografie

1. „Childbirth Across Cultures”, Helaine Selin, Springer, 2009.
2. www.parenting.com.
3. www.parents.com.
4. www.motherandbaby.ninemsn.com.
5. www.qbebe.ro.
6. www.mom.me.